

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Vnica Missa an pluribus obligationibus, quarum una sit ex iustitia, altera nequaquam, vel quarum utraque sit non iustitiæ, satisfiat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

4. Quæritur præterea, An Sacerdotes, qui obstrin-
guntur ratione Capellanæ, vel simili ad Missam possint
manuale elemosynam recipere, & unica Missa utri-
que obligationi satisfacere? Respondit *ibid.* num. 33. ne-
quaquam posse.

5. Quæritur denique fuit, posito quod Testator dis-
ponat, ut celebrentur tot determinatæ Missæ, v.g. cen-
tum, nec præscribat elemosynam, An Hæredes possint
sibi beneficium tradere, An potius sit ab Ordinario præ-
scribenda, Respondit *ibid.* num. 34. ab Ordinario præ-
scribendam, juxta morem Regionis.

Unica Missa an pluribus obligationibus ex Iustitia satis-
fieri possit

6. Ut autem prædicta clarius constant. Dubitabis,
Primo, An possit Sacerdos una Missa satisfacere pluri-
bus obligationibus ex Iustitia, accipiendo v.g. unum Ju-
lianum à Petro, & alium à Paulo, Missæque unicæ, utriusque
satis facere?

7. Respondeo. Aliqui secluso scandalo, olim, conce-
debant, ac notanter Auctores non nomino, quia si
Sacerdos de Sacrament. d. 86. sect. 2. §. Dico quarto, allicit se
namquam Auctorem pro hac sententia legisse, nec ego
legi. Fundabantur autem, ejusmodi innominatæ in infi-
nito valore Missæ, qui si pluribus applicetur, nullus,
posito quod sit infinitus, detrimentum ex consortio
alterius patitur. Sed profecto alij apud Suar. & Vasq.
citat. à Marchino de ord. tract. 3. p. 2. cap. 5. à num. 1. i.
contantium docebant, & merito, quia talis valor infi-
nitus non est, ut vidimus supra lib. 2. cap. 2. §. 1. à num. 4.
Adde, quod sequeretur, pro una Missa, posse Sacerdo-
tem Inios decem, centum, mille, &c. à totidem Missam
exposcentibus accipere, quod à sensu omnium fidelium
abhorret.

Hæc olim. Nunc verò jam id fieri non posse, præcipit
Sacra Congregatio, ut prodo vidimus.

8. Rogas, quid si aliqui sequentes opinionem eor-
um, qui eam infinitatem Sacrificii concedunt, dent
singuli integra stipendia, & sint contenti unica Missa,
licet Sacerdoti illis acquiescere? Respondeo cum
March. *ibid.* cap. 16. num. 4. Licetbit quia volenti non
fit iniuria. In illas, ut id Sacra Congregatio vetat. Re-
spondeo, Sacra Congregatio supponit offerentes elemo-
synam esse invidios: cæterum si consentiant, erit pe-
nitentia de se si ex mera liberalitate pinguem elemosynam
elargiantur.

Nota tamen, consensum hunc non posse dari, nisi ab
illis pro quibus Missa debet offerri, non à reo ab hære-
ticis, legatis, aut alienis voluntatis exequutoribus, si
quidem ij domini non sunt, sed Ministri.

Unica Missa an pluribus obligationibus, quarum una sit
ex iustitia, altera nequaquam, vel quarum
utraq; sit non iustitia, satisfiat.

9. Dubitabis Secundò, an quod negavimus de obli-
gationibus Iustitiæ, concedere possimus de cæteris obli-
gationibus, quæ Iustitiæ non sunt? Accipit v.g. ex una
parte Sacerdos elemosynam à Petro, ut pro ipso unam
Missam offerat, ex alia parte idem Sacerdos ex liberali-
tate, vel charitate, vel alio titulo, qui non sit Iustitiæ,
promittit Paulo unam Missam, poteritne unica Missa
Petro, & Paulo satisfacere? Idem est, si pro nullo inter-
cedat titulus Iustitiæ, sed tum Petro, tum Paulo v.g.
debet Sacerdos ex Charitate, vel promissione, pote-
ritne unicam Missam pro utroque offerre, & sic duas
obligationes adimplere?

10. Respondeo: Marchinus de ord. tract. 3. p. 2. c. 17.
etiam post prædicta Congregationis Decreta conce-
dit. Fundatur in prædicto valore infinito, quem ipse
in Missa mordicus cognoscit. Cum igitur illi, qui de-
bit stipem, jam applicetur Missa conqueri rationabi-
liter non potest, si applicetur & alteri, ex cujus ap-

Part. II.

plicationis consortio detrimentum non patitur, Missa,
enim, inquit, instar Candelæ accensa est, quæ tam uni quam
multis æquale lumen impertit.

11. Nihilominus audiendus non est, Tum quia non est
vera ea sententia de valoris infinitate in actu secundo,
modo supra lib. 1. cap. 2. §. 1. num. 6. applicato. Tum quia
sequeretur, posse etiam id fieri in obligationibus Iustitiæ,
quod tamen omnes, & ipse etiam Marchinus, ut pa. Jo
ante n. 7. vidimus negat, & solidam distantiam affer-
re, quamvis contendat, non potest. Tum denique quia
Sacra Congregatio licet explicitè loquatur de pluribus
obligationibus Iustitiæ, tamen etiam de aliis obligatio-
nibus implicitè loqui ex ipso contextu, non obliquè
colligimus.

Nequè valet dicere, satis esse, quod ea sententia de
infinitate valoris, probabilis sit, ut illam sequi in or-
dine ad Praxim valeamus: non valet, inquam, quia
putamus eam sententiam non esse probabilem, sed vero
incertam, ac valde dubiam, ut loco citato, breviter in-
nuimus.

12. Quid de Voto? Vovit v.g. Sacerdos, si salutem
sui Patris impetraverit, celebraturum in actionem gra-
tiarum Missam, poteritne illam ex stipendio accipere al-
teri dare? Posse alicui videbitur, quia petens ex stipen-
dio Missam, solum petit impetrationem, & Satisfactio-
nem quam jam leatur: cum Votum Sacerdotem obli-
gaverit solum ad reddendas Deo laudes, quas jam
Deo dat, etiam accipere pro dicta Impetratione, & Sa-
tisfactione stipendio.

Dico tamen, non posse. Ratio non est ducenda ab
his Decretis Sacræ Congregationis, possit enim respon-
deri, hæc Decreta solum vetare ne duplex stipendium
accipiat pro fructu Missæ, qui consistit in Impetra-
tione, & Satisfactione, & quem totum solent petere,
& velle qui Missas exposcunt: at in casu nostro hic
fructus jam uni tantummodo datur: & solum additur
gratiarum actio pro beneficio accepto, quæ nihil tol-
lit de fructu toto, qui illi uni, applicatur. Ratio igitur
erit, quia qui vovit absolute Deo Missam, illam-
que ex voto celebrat, totam Missam à se regulariter
abdicat, Deoque veluti dat, non ergo illam, alteri
dare potest. Dixi, regulariter, nam si solum voveres
celebrare Sacrum in Dei laudem, reservando tibi po-
testatem applicandi fructum alteri, qui sit petentis,
tunc non repugno, posse id fieri, quia tunc Votum
non cadit super Missæ fructum, de quo disputamus,
& quod totum regulariter exigunt, qui Missam po-
stulant.

Propter Paupertatem, an excedi valeat commune stipen-
dium Missæ: & obiter, An stipendium
Missæ possit remitti.

13. Dubitabis tertio. An aliquando, pro una Missa
plura integra, vel non integra stipendia accipi propter
paupertatem possint?

Respondeo Quidquid olim dixerint, Sotus, Beia, Ro-
liq. Nugnus, alique apud Dian. p. 2. tract. 14. res. 8. citæ
non possunt. Ita Suar. Vasq. Lessius, Azor, alique
apud Delugo de Euch. disp. 2.1. sect. 2. n. 27. Ratio (præ-
ter Decretum hoc Sacræ Congregationis) est clara,
quia paupertas non dat ius accipiendi rem alienam
(seclula extrema necessitate, quando res aliena non
est, in qua tamen necessitate, per alias orationes com-
pensati debere putat Lezzana v. Missa, num. 28.
& 29.) nec dat ius transgrediendi leges taxantes rerum
pretia. Hoc autem, de quo loquitur, licet non sit pro-
priè Missæ pretium, est tamen ad illius instar, ut ex dictis
constat.

Ille certè, vel scrupulus fuit, vel avaritia, quando
quidam Sacerdos totum Missæ stipendium, hoc est
integrum Iulium, ideo à paupere vidua exposcebat,
quod diceret se remittere non posse, stante tali Missæ
taxato stipendio. Verum licet possis taxam integram
elemo